

ارائه مدل غیر قطعی به منظور هماهنگی در زنجیره تأمین با در نظر گرفتن مکانیزم های تشویقی تخفیف و تأخیر در پرداخت با استفاده از نظریه بازی ها

محمدفردوس مکان

گروه مهندسی صنایع، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران
رویا محمدعلی پوراهری (نویسنده مسؤول)

گروه مهندسی صنایع، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران
Email: roya.ahari@gmail.com

محمد رضا وسیلی

گروه مهندسی صنایع، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران
مجید وزیری سرشک

گروه مهندسی صنایع، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۸/۲۶ * تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۱۱/۱۰

چکیده

عدم قطعیت در زنجیره تأمین به عنوان یک مساله اساسی و مهم در راستای تصمیم گیری مناسب مدیران و طراحان زنجیره تأمین درنظر گرفته می شود. در این مقاله، به منظور مقابله با این مهم، یک زنجیره تأمین سه سطحی تحت تقاضای تصادفی با استفاده از دو مدل غیرمتمرکز و هماهنگ پیشنهاد شده که در آن، افزایش سود هر یک از بازیگران زنجیره (تأمین کننده - تولید کننده - خرده فروش) مدل نظر قرار گرفته است. در مدل غیرمتمرکز تحت تقاضای تصادفی مبتنی بر سناریو، خرده فروش و تولید کننده به طور جداگانه با در نظر گرفتن تقاضای حساس به CSR تصادفی مبتنی بر سناریو در مورد مقدار سفارش و سرمایه گذاری تصمیم می گیرند. یک قرارداد قیمت عمده فروشی با دو سطح قابل تنظیم برای مقاعده کردن سه نماینده برای ورود به طرح هماهنگی پیشنهاد شده است. با توجه به مقایسه های انجام شده بین نتایج الگوریتم ها، مشخص شد که مدل هماهنگ نسبت به الگوریتم دیگر، عملکرد مناسب تری در کاهش هزینه های زنجیره و افزایش سود داشته است. به طور خاص می توان اذعان نمود که مدل هماهنگ در حدود ۱۴۴/۳۹ درصد نسبت به مدل غیرمتمرکز بهتر عمل کرده و توانسته سود زنجیره را افزایش دهد.

کلمات کلیدی: زنجیره تأمین، مدل غیر متمرکز، مدل هماهنگ، مکانیزم های تشویقی، نظریه بازی.

۱- مقدمه

از آنجا که رقابت شدید در بازارهای جهانی امروزی، تنوع محصولات مختلف با چرخه های عمرکوتاه و میزان تقاضای مشتریان، زنجیره تأمین را با عدم قطعیت‌های مختلف روپرور ساخته است، تمرکز بر طراحی و مدیریت زنجیره تأمین تحت شرایط عدم قطعیت مورد توجه بسیاری از متخصصان این حوزه قرار گرفته است. لذا توجه به این موضوع، منجر به تحول و تکامل تدریجی طراحی زنجیره تأمین و تکنیک‌های مربوط به این بخش شده است. به منظور کاهش هزینه و بهبود سطح خدمت باید رویکردهای مؤثر در یک زنجیره تأمین در سطوح مختلف به کار گرفته شوند (Khan et al., 2021). عدم قطعیت در پارامترهای مختلف زنجیره تأمین، مدیران را با چالش‌های جدی در راستای اتخاذ استراتژی های مدیریت و تصمیمات مهم در زمینه برنامه ریزی روپرور کرده است. از این رو، برنامه ریزی زنجیره تأمین به هماهنگی و همگام سازی چندین فعالیت با عملکردهای مختلف مربوط می‌شود (Vosooghidizaji et al., 2020). مدیریت زنجیره تأمین شامل همه فعالیت‌های یکپارچه‌سازی مرتبط با جریان مواد و تبدیل کالاها از مرحله خام (استخراج)، تا مرحله محصول نهایی (برای مصرف) و نیز جریان اطلاعاتی مرتبط با آنها می‌شود، که این امر از طریق بهبود روابط حلقه‌های زنجیر برای دستیابی به مزیت رقابتی قابل انکا و مستدام امکان‌پذیر خواهد بود. زنجیره تأمین این اطمینان را به شرکت‌ها می‌دهد که در شرایط عدم قطعیت، محصولات خود را به مشتریان عرضه نمایند (Sodhi et al., 2021).

خرده فروشان، به عنوان یک گره واسطه بین تولیدکنندگان و مصرف کنندگان، همواره در معرض ریسک‌های نامشخص تولیدکنندگان و مصرف کنندگان می‌باشد. به غیر از تقاضای نامشخص مصرف کنندگان، خرده فروشان نیز ممکن است با بازدهی نامشخص روپرور شوند. عملکرد نامشخص در فرآیند تولید و لجستیک، به ویژه برای کالاهای فاسدشدنی، سبب افزایش ریسک‌های ناشی از عدم قطعیت در زنجیره می‌شود. به منظور مواجهه با این مسأله، مفهوم هماهنگی زنجیره تأمین پدید آمده که هدف آن سودرسانی به تمام اعضای زنجیره بخصوص در شرایط عدم قطعیت می‌باشد (Xie et al., 2021). بنابراین، هماهنگی زنجیره تأمین باید شامل طرح‌های تشویقی برای جلب خریدار باشد (Aljazzar et al., 2017). در بسیاری از شرایط واقعی، برآورد دقیق پارامترهای اصلی مانند تقاضای بازار، زمان عرضه، حجم تولید و غیره که از عوامل مهم غیر قطعی در یک زنجیره تأمین می‌باشد، دشوار است. عدم قطعیت موجود در چنین پارامترهایی بخشی اجتناب ناپذیر از تصمیم گیری در یک زنجیره تأمین است. در عمل، تقاضای نامشخص بسیاری از محصولات را می‌توان با استفاده از رویکرد مبتنی بر ستاریو مدل سازی کرد. از این رو، هماهنگی اعضای زنجیره یک روش مفید برای بهبود عملکرد کل زنجیره تأمین و هماهنگی تصمیمات مختلف است (Hosseini-Motlagh et al., 2019).

هدف اصلی در هماهنگی مسائل مختلف، در برخی از فعالیت‌ها، کاهش دادن هزینه‌ها و یا افزایش سود است. هماهنگی فعالیت‌های مشابه در سطوح مختلف هزینه‌های زنجیره تأمین را کاهش میدهد (Arshinder et al., 2011). هماهنگی بین دو نهاد کسب و کار مختلف یک روش مهم برای به دست آوردن مزیت رقابتی است، همانطوری که هزینه‌های زنجیره تأمین را پایین می‌آورد، چندین استراتژی استفاده می‌شود که فرآیندهای کسب و کار و فعالیت‌های اعضای زنجیره تأمین را برای اطمینان از عملکرد بهتر زنجیره تأمین از لحاظ هزینه، زمان پاسخ، عرضه به موقع و خدمات به مشتریان تشخیص دهند. رسیدن به رضایت مشتری نه فقط مرتبط با یک عضو منفرد زنجیره تأمین بلکه به همه اعضا و هماهنگی و همکاری بین آنها مرتبط است (Sarmah et al., 2006).

در بسیاری از تحقیقات، به مسأله هماهنگی زنجیره تأمین پرداخته شده است. در یک مسئله برنامه ریزی زنجیره تأمین حلقه بسته پایدار چند دوره‌ای با بکارگیری یک مدل جامع که جنبه‌های اجتماعی و زیست محیطی تصمیمات زنجیره تأمین را به طور جدی در نظر گرفته و اثرات اجتماعی و محیطی آنها را با استفاده از شاخص‌های راهنمای (گزارش جهانی) اندازه گیری می‌کند، پرداخته‌اند. مدل برنامه ریزی پیشنهادی شامل تصمیمات تاکتیکی شامل قیمت محصول و تصمیمات لجستیک است. از یک پیشنهاد تخفیف برای محصول برگشتی به عنوان یک سیاست تشویقی برای افزایش تمایل مشتریان برای بازگشت محصولات استفاده می‌شود. علاوه بر این، دو رویکرد بازیابی شامل ساخت مجدد و بازیافت در کنار استفاده از کالاهای برگشتی بسیار با کیفیت در نظر گرفته شده است. طلایی زاده و همکاران در مدلی به یک زنجیره تأمین دو لایه که متشکل از یک تولید کننده و

خرده فروشان متعدد است که مطالبات آنها در عدم اطمینان است پرداختند. در این مقاله، دو مسئله عملی از طریق رویکرد بازی همکارانه مورد بررسی قرار گرفته که در آن ارزش های بارز ائتلاف با سود مطلوب مورد انتظار نشان داده شده است. همچنین یک مسئله همکاری تبلیغاتی تولید کننده و خرده فروشان با هم مقایسه شده، که در آن تولید کننده به عنوان یک رهبر عمل می کند و بازی استکلبرگ را با ائتلاف خرده فروشان انجام می دهد (Taleizadeh et al., 2019).

چیا و همکاران در پژوهشی افزایش قیمت و تبلیغات ملی تولید کننده در یک زنجیره تأمین تولید کننده با تأثیر قیمت مرتع مصرف کنندگان را در نظر گرفته شد. در این مقاله، یک بازی متمرکز و پس از آن دو بازی استکلبرگ با عنوان "ارتقاء قیمت مصرف کننده" و "ارتقاء قیمت خرده فروش و مصرف کننده" مورد توجه قرار گرفته است (Xiao et al., 2019). ملکیان و راستی بروزکی، در پژوهش خود دو نوع قرارداد جدید برای مدیریت تولید به منظور کشف راههایی برای دستیابی به هماهنگی زنجیره تأمین ارائه دادند. مدل پیشنهادی ثابت می کند که با تنظیم پارامترهای دقیق دو قرارداد می توانند زنجیره تأمین را هماهنگ کرده که کل سود در زنجیره تأمین غیر متمرکز همانند آن در سیستم متمرکز یکسان باشد (Malekian and Rasti-Barzoki, 2019). لی و همکاران در مقاله ای به ارائه روشی با دو قرارداد به منظور هماهنگی زنجیره تأمین محصولات کشاورزی جدید با در نظر گرفتن رفتار استراتژیک مصرف کننده پرداختند (Li et al., 2020).

یان و همکاران (۲۰۲۰) در مقاله ای به بررسی مساله هماهنگی کانال سبز در یک زنجیره تأمین دو سطحی پرداختند که در آن تقاضا، تابعی از قیمت فروش و کیفیت سبز محصول است. در این مدل، خرده فروش در مورد قیمت فروش تصمیم می گیرد و تولید کننده کیفیت سبز محصول را تنظیم می کند. برای شروع هماهنگی کانال و ایجاد یک نتیجه برد-برد برای هر دو طرف، ترکیبی از قرارداد "تقسیم هزینه سبز" و قرارداد "تقسیم درآمد" ایجاد شده است (Yan et al., 2020).

حیدری و همکاران (۲۰۲۱) یک زنجیره تأمین سبز سه سطحی رو به جلو و معکوس را ارائه داد که تولید کنندگان بر روی فرایندهای تولید سبز سرمایه گذاری می کنند. در این مقاله، هماهنگی این زنجیره تأمین سبز یکپارچه از طریق ارائه یک مدل ریاضی مرتبط با قراردادهای دو جانبه عادلانه بین طرفین، مدنظر قرار گرفته است. بر این اساس، یک قرارداد تعریفهای دو قسمتی یکپارچه ایجاد می شود تا همه اعضای زنجیره تأمین با توجه به راه حل متمرکز منطقی عمل کنند تا طرفین سود مناسبی از این معاملات ببرند (Heydari et al., 2021).

توکتاس پاولت (۲۰۲۱) یک زنجیره تأمین کشاورزی سبز را مورد نظر قرار دادند که با ایجاد یک مدل بازی، به بررسی مساله هماهنگی زنجیره و تصمیمات بهینه همه واحدها در یک سیستم غیر متمرکز و متمرکز پرداخته اند (Toktaş-Palut, 2021). چاوو و همکاران (۲۰۲۰) یک مدل تصمیم گیری را ارائه دادند که در آن معیار ارزش شرطی در معرض خطر به عنوان معیار ارزیابی ریسک مورد استفاده قرار گرفته است. از این رو به منظور برقراری قراردادهای دو جانبه در راستای تصمیم گیری بهینه در موقعیت های متمرکز و غیر متمرکز از قراردادهای مشترک تقسیم درآمد قرارداد و قرارداد بازرخید استفاده می کنند تا زنجیره تأمین دو کانالی را هماهنگ کنند. قراردادهای مشترک پیشنهادی در این مقاله می تواند به بهبود پارتو برای زنجیره تأمین دو کانالی که در آن خرده فروش ریسک گریز تحت عدم قطعیت عملکرد و تقاضا دخیل است، دست یابد (Cao et al., 2020).

ژو و همکاران (۲۰۲۰) بر روی موارد متمرکز و غیر متمرکز تصمیمات و سود بهینه زنجیره های تأمین متمرکز شدند. آنها نشان دادند که عدم قطعیت هزینه تولید در انگیزه شکل گیری زنجیره تأمین مبالغه می کند، اما ممکن است سود مورد انتظار را در مورد تصمیم گیری متمرکز افزایش دهد. از این رو یک قرارداد ناقص طراحی شده که قیمت عمده و مقدار سفارش را در مرحله اول تعیین می کند که پس از تحقیق هزینه تولید در مرحله دوم ، شرکت ها می توانند مجدداً مذاکرات خود را در مورد قرارداد انجام دهند. نکته قابل توجه این است که این قراردادهای ناقص می تواند زنجیره تأمین را نیز هماهنگ کند (Zhu et al., 2021).

ژاوو و همکاران (۲۰۲۰) یک مدل هماهنگ جدید در زنجیره تأمین ارائه دادند که با برنامه ریزی دقیق سیستم لجستیک قادر است رضایت مشتریان را جلب نماید. مدل ریاضی پیشنهادی با درنظر گیری برنامه ریزی یکپارچه زنجیره تأمین، تعیین زمان تحويل، زمان بندی سفارشات، تعیین وظیفه خودرو بر اساس ظرفیت بارگیری و با حداقل رساندن هزینه های توزیع، هزینه های

سوخت ثابت، هزینه‌های سوخت متغیر، انتشار کربن و زمان لازم برای تحویل محموله‌ها، هماهنگی کامل بین اجزای زنجیره وجود آورده و سبب افزایش سود اعضا می‌شود (Zhao et al., 2020). گنجی و همکاران (2021) به بررسی هماهنگی زنجیره تأمین معکوس با تقاضای تصادفی وابسته به قیمت و ضمانت تحت عدم قطعیت‌های جمع آوری پرداختند (Ganji et al., 2021).

این مقاله دو مدل نظری بازی از یک زنجیره تأمین معکوس (RSC)^۱ برای خرده فروشی یک نوع محصول بازسازی شده ارائه می‌دهد. مدل اول یک RSC دو مرحله‌ای را با یک تولید کننده و یک خرده فروش بررسی می‌کند و عدم قطعیت‌ها را در رابطه با تقاضا، مقدار جمع آوری و عملکرد مجموعه در نظر می‌گیرد. مدل دوم RSC سه سطحی را با یک تأمین کننده، یک تولید کننده و یک خرده فروش مورد مطالعه قرار می‌دهد و تقاضا و عملکرد مجموعه تصادفی را با تقاضا بستگی به قیمت فروش و دوره گارانتی در نظر می‌گیرد. تولید کننده برای محصولات بازسازی شده که با استفاده از اقلام برگشتی بازیابی شده از مشتریان تولید می‌شوند، ضمانت می‌کند. هر دو مدل تحت سیاست‌های قرارداد مرکز، غیر مرکز و تقسیم درآمد قرار می‌گیرند که در نهایت سود اعضا زنجیره تأمین از طریق هماهنگی با قرارداد تقسیم درآمد افزایش می‌یابد (Sarada, and Sangeetha, 2021).

با توجه به توضیحات ارائه شده در قسمت بیان مسئله و بررسی شکاف تحقیقاتی از نتایج اشاره شده می‌توان دریافت که همزمانی استفاده از تأخیر در پرداخت و تخفیف در پژوهش‌های قبلی با در نظر گرفتن نظریه بازی‌ها تاکنون مورد نظر قرار نگرفته و به عنوان خلاً تحقیقات پیشین می‌تواند فرست مطالعاتی باشد. همچنین می‌توان بیان نمود که هماهنگی کanal، روشی مفید برای بهبود عملکرد کل زنجیره تأمین و تصمیمات مختلف است. با این حال، بسیاری از مطالعات قبلی در مورد هماهنگی کanal، ماهیت نامشخص تقاضای بازار را با یک احتمال منحصر به فرد و توزیع شناخته شده مانند توزیع عادی، اعمال می‌کنند. و این در حالی است که در دنیای واقعی در موقعیت‌ها، اغلب مشاهده می‌شود که تقاضای بازار فقط با مجموعه‌ای از سناریوهای گسته قابل تخمین است. تعیین مقدار سفارش بهینه هنگامی که تقاضای بازار با دقت مشخص نشود کار دشواری است. در چنین حالتی، رویکرد سناریو محور باید برای الگوسازی از این مشکل و بهینه سازی چنین تصمیماتی استفاده شود.

با این وجود، به دانش ما، عدم اطمینان هنوز با استفاده از یک رویکرد مبتنی بر سناریو در مطالعات قبلی درباره هماهنگی زنجیره تأمین برطرف نشده است. این پژوهش با یک مثال عددی ایجاد شده است، جایی که یک تولید کننده محصولات خود را در بازار از طریق یک کanal توزیع کننده (خرده فروش) به مشتری به فروش می‌رساند. تولید کننده قصد دارد تا با اعمال هزمان تخفیف در فروش و تأخیر در پرداخت روی نگرش مشتریان نسبت به محصولات خود تأثیر مثبت بگذارد و در نتیجه تقاضای بازار را بهبود بخشد. با توجه به توضیحات ارائه شده در قسمت ابتدایی مقدمه و بررسی شکاف تحقیقاتی می‌توان دریافت که همزمانی استفاده از تأخیر در پرداخت و تخفیف در پژوهش‌های قبلی با در نظر گرفتن نظریه بازی‌ها تاکنون مورد نظر قرار نگرفته که در این پژوهش بدان پرداخته خواهد شد. لذا، در این مقاله، ابتدا مسئله را تحت تقاضای تصادفی تک سناریو در نظر گرفته و مدل‌های اساسی پیشنهاد می‌شوند و پس از آن با توسعه مدل‌ها، تقاضای تصادفی مبتنی بر سناریو درنظر گرفته و مسئله تحت مدل‌های غیر مرکز و هماهنگ (دو روش حل در تئوری بازی‌ها) تجزیه و تحلیل می‌شوند.

در این پژوهش از یک مدل سه سطحی شامل تأمین کننده، تولید کننده و خرده فروش استفاده که هر کدام از آن‌ها به عنوان یک بازیگر در مدل نظریه بازی منافع خود را مدنظر دارند. لذا مدل اتخاذ شده با هدف افزایش سود و منفعت هر کدام از این بازیگران است. بر این اساس از دو مدل غیر مرکز و هماهنگ در راستای مدل سازی زنجیره تأمین پیشنهادی تحت شرایط عدم قطعیت استفاده شده است که به منظور ارزیابی آن، این مدل‌ها با مثال عددی پیاده سازی و نتایج آن در بخش‌های آتی این مقاله ارائه شده‌اند. این مقاله به شرح زیر تدوین شده است: در بخش ۲ به بررسی مژوه ادبیات و تعیین گپ تحقیقات موجود در زمینه پژوهش حاضر پرداخته می‌شود. بخش ۳ به بررسی مدل‌ها و روش حل، صحه گذاری مدل و بخش ۳ ارائه نتایج نهایی مدل‌ها و در نهایت در بخش منابع ارائه خواهد شد.

۲- روش شناسی پژوهش

¹ Reverse supply chain

مطالعه حاضر از منظر نوع هدف تحقیق، کاربردی توسعه یافته است و با استفاده از مفهوم نظریه بازیها، یک زنجیره تأمین رقابتی سه سطحی را در قالب مدل ریاضی را نمایش دهد و در پی آن نقاط تعادل بازی را به دست می آورد. مدل ریاضی پیشنهادی با بهره گیری از دو مقاله الجزار و همکاران (۲۰۱۷) و حسینی مطلق و همکاران (۲۰۱۹) بدست آمده است. سپس نحوه استفاده از روش نظریه بازی به منظور اعمال آن بر مدل در راستای برقراری هماهنگی در زنجیره تأمین با در نظر گرفتن مکانیزم های تشویقی تخفیف و تأخیر در پرداخت با استفاده از نظریه بازی ها ارائه می گردد. از این رو در ادامه، مفروضات مدل ارائه شده و سپس با تعریف طرح مساله، مدل های هماهنگ و غیر متتمرکز بیان خواهند شد.

(الف) فرضیات مساله

زنジره تأمین پیشنهادی از یک تأمین کننده، تولید کننده و خرده فروش (خریدار) تشکیل شده است. یک محصول واحد از چندین ماده اولیه (α) تشکیل شده است. میزان تقاضا به تخفیف بستگی دارد. میزان تولید تأمین کننده بیشتر از تقاضای تولید کننده برای مواد اولیه است و نرخ تولید کالاهای نهایی در تولید کننده سریعتر از تقاضای خرده فروش است. کمبود مجاز نیست. سیاست تولید کننده از خطی مشی هیل پیروی می کند که در آن دسته های برابر تولید و محموله هایی با اندازه یکسان ساخته می شوند. هزینه نگهداری از دو مؤلفه فیزیکی و مالی تشکیل شده است. تخفیف های قیمت و تأخیر مجاز در پرداخت به عنوان متغیرهای تصمیم گیری درنظر گرفته می شوند. در طول دوره برنامه ریزی تأخیر مجاز، تولید کننده و خرده فروش بر روی محصولات باقیمانده جمع آوری شده، سرمایه گذاری می کنند. تولید کننده و خرده فروش محصولات باقیمانده خود را در پرداخت های تکی پرداخت می کنند. حداکثر تخفیف قیمت که توسط تأمین کننده، تولید کننده یا خرده فروش ارائه می شود نمی تواند از حاشیه سود فراتر رود.

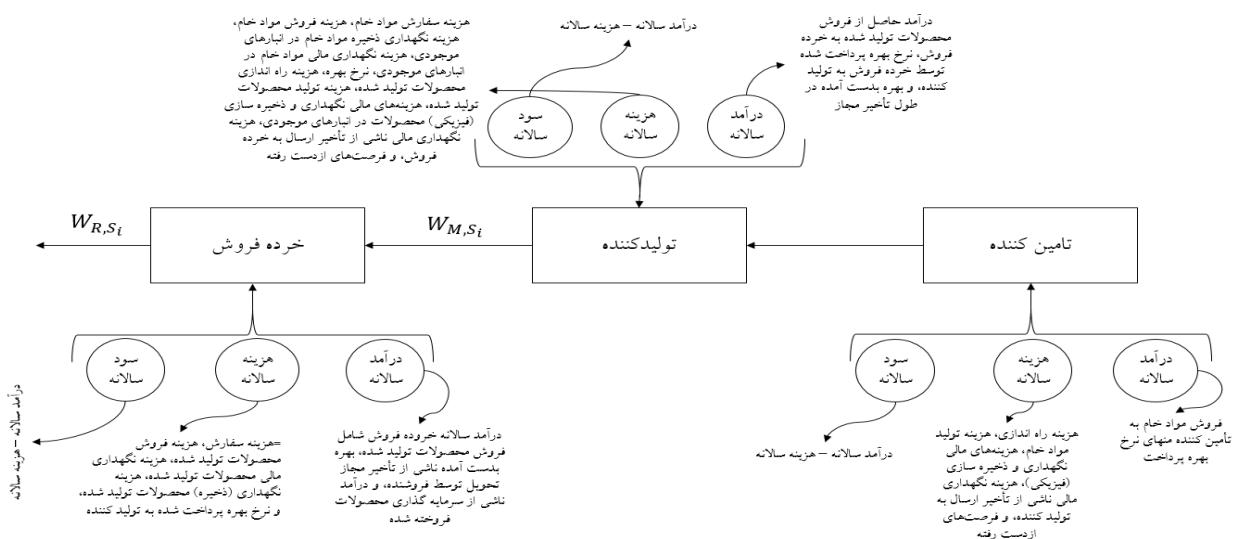
(ب) شرح مساله

سیستم زنجیره تأمین ارائه شده در این پژوهش از یک زنجیره تأمین سه سطحی (تأمین کننده-تولید کننده-خرده فروش) تشکیل شده است. در این سیستم، خرده فروش مقدار زیادی از اقلام تولید شده Q را برای نرخ تقاضای سالانه D سفارش می دهد. تولید کننده اقلام تولید شده را با نرخ سالانه واحد P تولید می کند که در آن $P > D$ می باشد. علاوه بر این، تولید کننده میزان محصول αQ را از تأمین کننده سفارش که α تعداد واحد های مواد اولیه مورد نیاز برای تولید یک محصول نهایی است. تولید کننده، مقدار پرداخت های خود را بسته به زمان مشخص شده با تأمین کننده، در یک دوره بدون بهره تسويه می کند. اگر تولید کننده پرداخت خود را در موعده t_m پس از موعده t_s تسويه کند، که $t_s > \tau_m$ می باشد، نرخ بهره k_s ، به منظور برقراری تعادل $\tau_m - t_s$ در واحد زمان کسر می شود. در طول مدت τ_m یا، تولید کننده، تعادل بدھی به تأمین کننده را با نرخ بهره k_m ، پرداخت می کند. در نتیجه، تولید کننده به خرده فروش اجازه می دهد تا پرداخت خود را در زمان t_m در یک دوره بدون بهره تسويه کند. در نتیجه، خرده فروش می تواند پرداخت خود را به تولید کننده به بعد از زمانی که تولید کننده نرخ سود k_m باقیمانده از حساب خود را دریافت می کند موکول کند.

از این رو، خرده فروش باقیمانده حساب خود به تولید کننده را با نرخ سود k_r پرداخت می کند. در این مقاله، ابتدا مسئله، تحت تقاضای تصادفی تک سناریویی در نظر گرفته و مدل های اساسی پیشنهاد می شوند. در ادامه، مدل ها توسعه داده شده تا تقاضای تصادفی مبتنی بر سناریو ایجاد شود و مسئله تحت مدل های غیرمتتمرکز و هماهنگ مورد تجزیه و تحلیل قرار گیرند. در مدل غیرمتتمرکز تحت تقاضای تصادفی مبتنی بر سناریو، خرده فروش و تولید کننده به طور جداگانه با در نظر گرفتن تقاضای حساس CSR تصادفی مبتنی بر سناریو در مورد مقدار سفارش و سرمایه گذاری تصمیم می گیرند. یک قرارداد قیمت عمده فروشی با دو سطح قابل تنظیم برای متقاضع کردن سه نماینده برای ورود به طرح هماهنگی پیشنهاد شده است. طبق قرارداد پیشنهادی، قیمت عمده تأمین کننده و تولید کننده به عنوان پارامترهای قرارداد تلقی می شود و به گونه ای تعیین می شود که نتایج پیشنهادی قرارداد در یک موقعیت برنده برای همه بازیگران رنجیره تأمین تنظیم شوند.

لازم به توضیح است که به منظور ارائه مدل غیرقطعی در زنجیره تأمین، عدم قطعیت در میزان تقاضا با استفاده از مقاالت حسینی مطلق و همکاران (۲۰۱۹) درنظر گرفته شده است. بر این اساس، سناریوهای مختلفی بسته به میزان تقاضای خردیه فروش در زنجیره اعمال می‌شود و بر اساس آن،تابع توزیع تقاضا که مبتنی بر تقاضای غیرقطعی و میزان تخفیف در هر سناریو می‌باشد، تشکیل می‌شود و بر اساس احتمال هر سناریو، میزان سود کل زنجیره را که مشکل از سود هر سه سطح توزیع کننده، تولید کننده و خرده فروش می‌باشد، تحت تأثیر قرار می‌دهد. لذا، هدف نهایی، بهینه کرد سود کل زنجیره می‌باشد.

در شکل (۱)، شماتیک کلی مساله نشان داده شده است:

شکل شماره (۱): شماتیک کلی طرح مساله

ج) مدل ریاضی

در توسعه مدل ریاضی این مقاله، از نمادهای زیر استفاده می‌شود:

i متناظر با اعضای زنجیره تعیین می‌شود

s بیانگر تامین کننده

w بیانگر مواد خام تولید کننده

m بیانگر محصولات تولید شده تولید کننده

r بیانگر خرده فروش

c بیانگر مشتری

هزینه راه اندازی / سفارش برای عامل i A_i

هزینه تولید / خرید هر واحد برای عامل i C_i

هزینه نگهداری مالی هر واحد برای عامل i h_i

هزینه نگهداری (ذخیره) هر واحد برای عامل i hs_i

تعداد حمل و نقل انجام شده توسط تأمین کننده به ازای هر دوره ماده خام تولید کننده n_1

تعداد حمل و نقل انجام شده توسط تولید کننده به خرده فروش به ازای هر دوره خرده فروش n_2

مقدار ماده خام مورد نیاز برای تولید یک محصول نهایی α

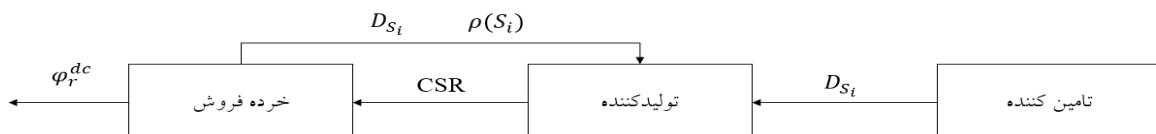
تأثیر مجاز در پرداخت توسط عامل i t_i

زمان تسویه برای هر عامل i τ_i

بازگشت سرمایه برای هر عامل i k_i

نرخ تولید سالانه تولید کننده	P
تخفیف در واحد پولی توسط عامل i به مشتری خود	d_i
شاخص سناریوهای تقاضا	S_i
احتمال وقوع سناریوی i	$\rho(S_i)$
نرخ تقاضا سالانه تحت سناریوی S_i	D_{S_i}
تابع توزیع احتمالی تقاضا در سناریوی S_i نسبت به تخفیف	$f(D_{S_i})$
تقاضای سالانه خرده فروش، در این حالت فرض می شود که این تابعی از تخفیف و تقاضای تصادفی در سناریوهای مختلف است بطوریکه	$f(d_{rs})$
$D_s + f(D_{S_i})d_r$	
میانگین تقاضای بازار قبل از سرمایه گذاری در CSR در سناریو i	μ_{S_i}
انحراف معیار تقاضا در سناریو i	σ_{S_i}
بیشترین افزایش تقاضای متوسط سرمایه گذاری CSR در سناریو i	α_{S_i}
طول دوره زمانی	T
سود سالانه برای هر عامل i	ψ_i
مقدار سفارش	Q
هزینه واحد پرداخت شده توسط تولید کنند در فعالیتهای CSR به ازای هر محصول	η
قیمت عمده فروشی تولید کننده تحت قرارداد پیشنهادی در سناریو i	W_{M,S_i}
قیمت عمده فروشی خرده فروش تحت قرارداد پیشنهادی در سناریو i	W_{R,S_i}

(د) تعیین سود کل زنجیره با استفاده از نظریه بازی
شماتیک این مدل در شکل ۲ نشان داده شده است.

شکل شماره (۲): شماتیک مدل غیرمت مرکز

در این بخش، مدل اساسی غیرمت مرکز با در نظر گرفتن تقاضای تصادفی مبتنی بر سناریو توسعه داده می شود. در بسیاری از موارد در دنیای واقعی، تقاضای بازار را می توان با یک متغیر تصادفی گسترش فقط با سه سناریوی ممکن یعنی (۱) سناریوی تقاضای بالا، (۲) سناریوی تقاضای متوسط و (۳) سناریوی کم تقاضا نشان داد. بنابراین، در این مساله سه سناریوی مختلف S_1 ، S_2 و S_3 در نظر گرفته شده و با آنها نشان داده می شوند. به عبارت دقیق تر، تقاضای آینده خرده فروش تحت هر سناریوی ممکن $D_{S_i}(i=1,2,3)$ توسعه S_i بیان می شود که در آن D_{S_i} بصورت توزیع نرمال $(\mu_{S_i} + \alpha_{S_i}y(\eta), \sigma_{S_i}^2)$ که $N(\mu_{S_i} + \alpha_{S_i}y(\eta), \sigma_{S_i}^2)$ است، می باشد. علاوه بر این، احتمال وقوع هر سناریو با $(S_i)\rho$ نشان داده شده است. قابل ذکر است که با انجام تنظیمات اندک در مدل های پیشنهادی، تعداد سناریوهای تقاضا به راحتی قابل تمدید می باشد.

بر اساس مدل غیرمت مرکز، مساله حاضر به عنوان یک بازی استکلبرگ - تولید کننده مدل سازی می شود، که تولید کننده با در نظر گرفتن بهترین پاسخ خرده فروش تصمیم خود را بهینه می کند. راه حل های بهینه بازی استکلبرگ را می توان از طریق روش آلقای عقبگرد تعیین نمود. در این روش، ابتدا مساله خرده فروش بهینه می شود و بهترین پاسخ خرده فروش را برای هرگونه

سرمایه گذاری CSR انجام شده توسط تولید کننده به دست می‌آید. تحت تقاضای تصادفی مبتنی بر سناریو، خرده فروش باید در مورد مقدار سفارش تصمیم بگیرد تا عملکرد سود خود را در سناریوهای تقاضای آینده بهینه کند. علاوه بر این، مقدار سفارش تعیین شده باید تضمین کند که خرده فروش تحت هر سناریوی تقاضاً، متوجه ضرر نخواهد شد. پس از آن، با در نظر گرفتن بهترین پاسخ خرده فروش به عملکرد سود تولید کننده، مساله تولید کننده را بهینه کرده و سرمایه گذاری CSR بهینه بdst می‌آید. سرانجام، مقدار بهینه سفارش خرده فروش بر اساس سرمایه گذاری CSR تولید کننده حاصل می‌شود.

از این رو می‌توان تابع سود خرده فروش را بصورت معادله (۱) نوشت:

$$\begin{aligned} \varphi_r^{dc}(Q, t_m, \tau_r, d_r, d_m) \\ = \rho(S_1) \times \varphi_{r,S_1}(Q, t_m, \tau_r, d_r, d_m) + \rho(S_2) \times \varphi_{r,S_2}(Q, t_m, \tau_r, d_r, d_m) + \rho(S_3) \\ \times \varphi_{r,S_3}(Q, t_m, \tau_r, d_r, d_m) \end{aligned} \quad (1)$$

که:

$$\varphi_{r,S_1}(Q, t_m, \tau_r, d_r, d_m) \geq 0$$

$$\varphi_{r,S_2}(Q, t_m, \tau_r, d_r, d_m) \geq 0$$

$$\varphi_{r,S_3}(Q, t_m, \tau_r, d_r, d_m) \geq 0$$

از آنجا که مقدار سفارش، قبل از وقوع هر سناریوی تقاضا تنظیم شده است، سود تأمین کننده و تولید کننده مستقل از سناریوهای احتمالی است. بنابراین، متوسط سود تأمین کننده و تولید کننده در تمام سناریوها به ترتیب برابر با معادله (۲) برای تأمین کننده و معادله (۵) برای تولید کننده خواهد بود.

$$\varphi_s(t_s, \tau_{m,w}, n_1, n_2, d_s, d_r) = \psi_s(t_s, \tau_{m,w_1}, d_s, d_r) - \gamma_s(t_s, \tau_{m,w}, n_1, n_2, d_r) \quad (2)$$

که ψ_s برابر با درآمد سالانه تأمین کننده و γ_s برابر با هزینه سالانه تأمین کننده است که از روابط (۳) و (۴) حاصل می‌شوند.

$$\psi_s(t_s, \tau_{m,w_1}, d_s, d_r) = (C_{m,w} - d_s)\rho(S_i)\alpha f(d_{rs}) + (C_{m,w} - d_s)\rho(S_i)\alpha f(d_{rs})(e^{k_s(\tau_{m,w}-t_s)} - 1) \quad (3)$$

در معادله فوق، برای تمام مقادیر کوچک نرخ بهره k_s ، عبارت $(e^{k_s(\tau_{m,w}-t_s)} - 1)$ بصورت عبارت $(k_s(\tau_{m,w}-t_s))$ تقریب زده شود.

$$\begin{aligned} \gamma_s(t_s, \tau_{m,w}, n_1, n_2, d_r) \\ = \frac{A_s f(d_r)}{n_2 Q} + C_s \rho(S_i) \alpha f(d_{rs}) + \frac{(n_1 - 1)}{2} (h_s + s_s) \left(\frac{a n_2 A \rho(S_i) f(d_{rs})}{P n_1} \right) \\ + h_s \tau_{m,w} \alpha \rho(S_i) f(d_r) + (C_{m,w} - d_s - C_s) \alpha \rho(S_i) f(d_{rs}) (e^{k_s t_s} - 1) \end{aligned} \quad (4)$$

که در این رابطه، زمانی که $0 \ll k_s$ داریم:

$$e^{k_s t_s} - 1 \approx k_s t_s$$

$$\begin{aligned} \varphi_m(Q, t_s, t_m, \tau_{m,w}, \tau_r, n_1, n_2, d_m, d_s, d_r) \\ = \psi_m(t_m, \tau_{m,w}, \tau_r, d_m, d_s, d_r) - \gamma_m(Q, t_s, \tau_{m,w}, n_1, n_2, d_s, d_m, d_r) \end{aligned} \quad (5)$$

که در رابطه (۵)، ψ_m برابر با درآمد سالانه تولید کننده و γ_m برابر با هزینه سالانه تولید کننده می‌باشد که به ترتیب از معادلات (۶) و (۷) بدست می‌آیند.

$$\begin{aligned} \psi_m(t_m, \tau_{m,w}, \tau_r, d_m, d_s, d_r) \\ = (C_r - d_m)\rho(S_i)f(d_{rs}) + (C_r - d_m)\rho(S_i)f(d_{rs})(e^{k_m(\tau_r - t_m)} - 1) \\ + (C_{m,w} - d_s)\alpha\rho(S_i)f(d_{rs})(e^{k_m(\tau_{m,w})} - 1) \end{aligned} \quad (5)$$

که در زمان $0 \ll k_s, k_m$ داریم:

$$\begin{aligned} e^{k_m(\tau_r - t_m)} - 1 &\approx k_m(\tau_r - t_m) \\ e^{k_m(\tau_{m,w})} - 1 &\approx k_m\tau_{m,w} \end{aligned}$$

و

$$\begin{aligned} \gamma_m(Q, t_s, \tau_{m,w}, n_1, n_2, d_s, d_m, d_r) \\ = \frac{(n_1 A_{m,w} + A_m)\rho(S_i)f(d_{rs})}{n_2 Q} + (C_{m,w} - d_s)\alpha\rho(S_i)f(d_{rs}) \\ + \frac{(s_{m,w} a n_2 Q \rho(S_i)f(d_{rs}))}{2 P n_1} + h_{m,w}(Q, t_s, \tau_{m,w}) + (C_{m,w} \\ - d_s)\alpha\rho(S_i)f(d_{rs})(e^{k_s(\tau_{m,w} - t_s)} - 1) + C_m f(d_{rs}) + (h_m \\ + S_m)[\frac{Q \rho(S_i)(2f(d_r) + (P - f(d_r))n_2 - P)}{2P}] + h_m \tau_r \rho(S_i)f(d_{rs}) + (C_r \\ - d_m - C_m)\rho(S_i)f(d_{rs})(e^{k_s t_m} - 1) \end{aligned} \quad (6)$$

که در زمان $0 \ll k_s, k_m$ داریم:

$$\begin{aligned} e^{k_s(\tau_{m,w} - t_s)} - 1 &\approx k_s(\tau_{m,w} - t_s) \\ e^{k_s t_m} - 1 &\approx k_s t_m \end{aligned}$$

در مدل تصمیم گیری غیر متتمرکز مبتنی بر سناریو، ابتدا تولید کننده، سرمایه گذاری واحد CSR یعنی (η) را بهینه می کند. سپس خرده فروش مقدار بهینه سفارش را انتخاب می کند. از آنجا که مقدار بهینه مقدار سفارش و واحد سرمایه گذاری CSR به طور مستقیم از معادلات (۲)، (۵) و (۱) محاسبه نمی شود، در زیر، یک روش راه حل برای بدست آوردن مقدار بهینه سفارش و سرمایه گذاری CSR در مدل مبتنی بر سناریو غیرمتتمرکز ارائه شده است. به عبارتی، از آنجا که معادلات (۲)، (۵) و (۱) به هم مرتبط هستند، روش جستجوی تکراری که در زیر پیشنهاد شده است را می توان برای یافتن مقادیر مطلوب متغیرهای تصمیم گیری استفاده کرد.

روش حل تکراری غیرمتتمرکز

گام ۱: (مقادیر اولیه)

قرار می دهیم $K_1 = 1$ و $\eta_{K_1} = 0$

گام ۲: (مقدار سفارش بهینه)

قرار می دهیم $Q_{K_1}^* = 0, Q_{K_2} = 0, K_2 = 1$

گام ۲.۱: قرار می دهیم $Q_{K_2} = Q_{K_2} + \varepsilon_2$, $K_2 = K_2 + 1$ (که ε_2 مقدار کوچکی است) و مقدار سود خزده فروش را از $\varphi_{r,S_1}(Q_K, t_m, \tau_r, d_r, d_m, \eta_{K_1})$ در معادله (۱) محاسبه می نماییم.

گام ۲.۲: اگر $(Q_K, t_m, \tau_r, d_r, d_m, \eta_{K_1})$ تمام محدودیتهای معادله (۱) را ارضاء نماید، به گام ۲.۳ رفته و در غیر اینصورت به گام ۲.۴ می رویم.

گام ۲.۳: اگر $Q_{K_1}^* = Q_{K_1}(Q_K, t_m, \tau_r, d_r, d_m, \eta_{K_1}) > \varphi_{r,S_1}(Q_K^*, t_m, \tau_r, d_r, d_m, \eta_{K_1})$ و به گام ۲.۴ می رویم.

گام ۲.۴: اگر $Q_{K_2} \leq \mu_3 + 3\sigma_3$ بشه گام ۲.۱ رفته، و در غیر اینصورت به گام ۳ می رویم.

گام ۳: (سرمایه گذاری بهینه CSR

مقدار سود تولید کننده $\varphi_m(Q_K^*, t_s, t_m, \tau_{m,w}, \tau_r, n_1, n_2, d_m, d_s, d_r, \eta_k)$ را از معادله (۵) محاسبه کرده و به گام ۳.۱ می رویم.

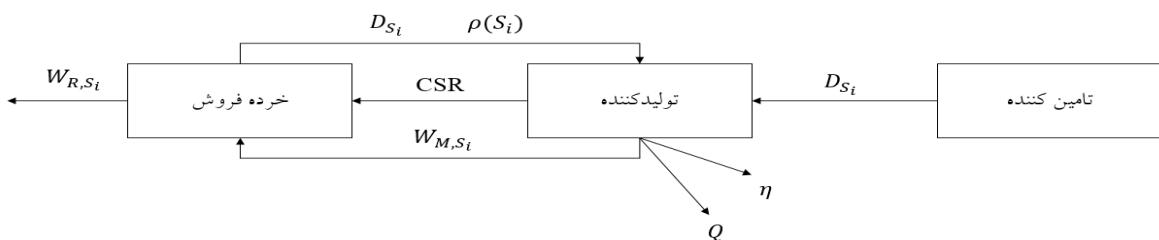
گام ۳.۱: اگر $\eta_{k_1} + \varepsilon_1 \leq \eta_{max}$ آنگاه قرار می دهیم $\eta_{K_1} = \eta_{K_1} + \varepsilon_1$, $K_2 = K_2 + 1$ (که ε_1 مقدار کوچکی است) و به

گام ۲ برای محاسبه مقدار سفارش بهینه مرتبط می رویم؛ در غیر اینصورت به گام ۴ می رویم.

گام ۴: (مقادیر بهینه)

بیشترین مقدار را برای $\varphi_m(Q_{K_1}^*, t_s, t_m, \tau_{m,w}, \tau_r, n_1, n_2, d_m, d_s, d_r, \eta_{k_1})$ را با فراخوانی مقادیر پارامترهای $(Q_{K_1}^*, \eta_{k_1})$ و قرار دادن $\eta^{*dc} = \eta_{k_1}$ بدست می آوریم. سپس مقادیر بهینه را برای (Q^{*dc}, η^{*dc}) بدست آورده و روش تکراری را خاتمه می دهیم.

شماییک مدل هماهنگ در شکل (۳) ارائه شده است.

شکل شماره (۳): شماتیک مدل هماهنگ

در زمینه مدیریت زنجیره تأمین، قراردادهای هماهنگی برای ترغیب بازیگران غیرمت مرکز SC برای تصمیم گیری استفاده شده است. برای هماهنگی شبکه های زنجیره تأمین، طرح های مختلف هماهنگی مانند قیمت عمده فروشی، تأخیر در پرداخت، بازپرداخت و مقادیر کمی انعطاف پذیری تهیه شده است. قراردادهای مدل های هماهنگی پیشین تنها در مواردی اعمال می شود که تقاضای آینده بازار را بتوان با یک سناریو پیش بینی کرد. با این حال، در بسیاری از شرایط، تقاضای غیرقطعی را می توان از طریق مجموعه ای از سناریوهای مجزا با احتمالات مربوطه، تعیین نمود. در این بخش ، یک قرارداد هماهنگی جدید به نام قرارداد قیمت عمده فروشی قابل تنظیم در دو سطح برای دستیابی به هماهنگی کانال بین سه بازیگر زنجیره تأمین یعدی تولید کننده، تأمین کننده و خرده فروش، تحت تقاضای تصادفی مبتنی بر سناریو پیشنهاد شده است. قرارداد پیشنهادی به گونه ای طراحی شده است که صرف نظر از سناریوی تقاضا در آینده به نفع همه بازیگران زنجیره خواهد بود. این موضوع را می توان ویژگی منحصر به فرد قرارداد پیشنهادی دانست. قراردادهای هماهنگی پیشین که در ادبیات وجود داشته است تنها زمانی می توانند اعمال شوند که تقاضای بازار در آینده با یک سناریو، پیش بینی شود. در مسئله مورد بررسی، سود بازیگران مستقیماً به سناریوی تقاضا بستگی دارد که در آینده اتفاق می افتد و در نتیجه یک قرارداد هماهنگی جدید برای تأمین یک وضعیت برنده -

برنده بدون توجه به سناریو، مورد نیاز است. برای حل این مسئله ، در قرارداد پیشنهادی در این رساله، مقدادر پارامترهای قرارداد با در نظر گرفتن سناریوهای احتمالی تقاضا در آینده طراحی شده است.

در قرارداد پیشنهادی، زمانی که تقاضای واقعی در سناریوی S_i مشخص می شود، تولید کننده قیمت عمدۀ فروشی W_{M,S_i}^b را به خردۀ فروش ارائه می دهد. در نتیجه، خردۀ فروش قیمت عمدۀ فروشی خاصی (W_{R,S_i}^b) را به مشتری ارائه می دهد. بنابراین، پارامترهای قرارداد پیشنهادی برای هر سناریو را می توان بصورت (W_{M,S_i}^b, W_{R,S_i}^b) بیان کرد. این دو پارامتر باید به گونه ای تعیین شود که سود کلیه بازیگران پس از مشارکت در مدل هماهنگی افزایش یابد. قابل توجه است که مقدار پارامترهای قرارداد (W_{M,S_i}^b, W_{R,S_i}^b) در هر سناریو S_i مستقل از سناریوی دیگر است.

قرارداد هماهنگی پیشنهادی باید برای هر سه بازیگر از جمله تأمین کننده ، تولید کننده و خردۀ فروش قابل قبول باشد. در غیر این صورت ، آنها از شرکت در مدل هماهنگی امتناع می ورزند. بنابراین ، در قرارداد هماهنگی پیشنهادی ، حداقل الزامات سه بازیگر برای مشارکت باید در نظر گرفته شود. اصطلاح "دو سطح" در نام قرارداد به این واقعیت اشاره دارد که قرارداد پیشنهادی نه تنها قیمت عمدۀ فروشی سازنده را تعیین می کند ، بلکه همزمان قیمت عمدۀ فروشی خردۀ فروش را نیز به گونه ای تعیین می کند که هر سه بازیگر از مدل هماهنگی تحت سناریوهای مختلف تقاضا، سود کافی ببرند. این دو پارامتر قرارداد باید همزمان تنظیم شود تا هر سه بازیگر در مدل هماهنگی شرکت کنند. از همین رو، گام های زیر را به عنوان گام های مدل هماهنگ در زنجیره تأمین پیشنهادی درنظر می گیریم:

گام ۱: قبل از شروع فصل فروش (یعنی قبل از تحقق تقاضا)، خردۀ فروش یک سفارش ارائه می دهد.

گام ۲: تولید کننده هنگام سرمایه گذاری CSR برای هر محصول مطابق با احتمال وقوع هر سناریوی تقاضا، مقدار سفارش خردۀ فروش را با توجه به محدودیت های تولید و بر اساس سرمایه گذاری CSR تولید می کند.

گام ۳: بسته به نیاز تولید کننده، تأمین کننده مواد خام مورد نیاز برای تولید محصول را در اختیار تولید کننده قرار می دهد.

گام ۴: پس از آغاز فصل فروش (یعنی پس از مشخص شدن میزان تقاضا)، بسته به توافق بین سطوح مختلف زنجیره و پارامترهای قرارداد (W_{M,S_i}^b, W_{R,S_i}^b) ، زمان مشخصی برای تحويل و تسويه حساب خدمات بین طرفین درنظر گرفته می شود که بر اساس آن، سناریوهای مختلفی برای تأخیر و پرداخت دیر کرد درنظر گرفته می شود.

گام ۵: مشتری به خردۀ فروش W_{R,S_i}^b و خردۀ فروش W_{M,S_i}^b را به تولید کننده پرداخت می کند.

طبق مدل هماهنگی پیشنهادی، نمایندگان زنجیره تأمین (یعنی، تأمین کننده، تولید کننده و خردۀ فروش) قبل از تحقق سناریوی تقاضا، در مورد مقدار سفارش ، سرمایه گذاری CSR و پارامترهای قرارداد، همکاری می کنند. بنابراین ، مقدار سفارش تولید کننده باید برابر با مقدار بهینه سفارش خردۀ فروش در حالت غیر متتمرکز باشد. همانطور که مشاهده می شود، بر این اساس، تحت مدل هماهنگ، خردۀ فروش و تولید کننده به ترتیب مقدار سفارش و سرمایه گذاری CSR را انتخاب می کنند. علاوه بر این، تولید کننده و تأمین کننده در تصمیمات خود در مورد قیمت عمدۀ فروشی خود تجدید نظر می کنند. پارامترهای قرارداد باید به گونه ای تنظیم شوند که سود کلیه بازیگران SC نسبت به مدل غیر متتمرکز افزایش یابد. در غیر این صورت ، آنها از همکاری در ساختار تصمیم گیری هماهنگ خودداری خواهند کرد. بنابراین، پارامترهای قرارداد (W_{M,S_i}^b, W_{R,S_i}^b) باید محدودیت های زیر را ارضاء نماید:

$$\varphi_{R,S_i}^{co} \geq \varphi_{R,S_i}^{*dc} \quad (10)$$

$$\varphi_{S,S_i}^{co} \geq \varphi_{S,S_i}^{*dc} \quad (11)$$

$$\varphi_{M,S_i}^{co} \geq \varphi_{M,S_i}^{*dc} \quad (12)$$

با استفاده از اعمال روابط ریاضی، به معادله زیر برای مدل هماهنگ می‌رسیم:

$$\begin{aligned} P \left[(\mu_{S_i} + \alpha_{S_i} y(\eta^{*c}) - Q^{*c}) F_z \left(\frac{Q^{*c} - \mu_{S_i} - \alpha_{S_i} y(\eta^{*c})}{\sigma_{S_i}} \right) \right] + (P - W_{R,S_i}^b) Q^{*c} &\geq \varphi_{R,S_i}^{*dc} \\ (W_{R,S_i}^b - W_{M,S_i}^b) Q^{*c} &\geq \varphi_{S,S_i}^{*dc} \\ (W_{M,S_i}^b - C - \eta^{*c}) Q^{*c} &\geq \varphi_{M,S_i}^{*dc} \end{aligned} \quad (13)$$

هر جفت پارامترهای قرارداد (W_{M,S_i}^b, W_{R,S_i}^b) که معادله (13) را ارضا می‌کنند، سود تمام اعضا (بازیگران) زنجیره را نیز تحت مدل هماهنگ در مقایسه با مدل غیرمتکر افزایش خواهد داد. بنابراین، قیمت‌های جدید عمدۀ فروشی (پارامترهای قرارداد) تحت قرارداد پیشنهادی برای تمام بازیگران زنجیره، رضایت‌بخش خواهد بود و بطور همزمان آن‌ها را از سود مدل هماهنگ بهره می‌کند.

در مدل بازی پیشنهادی، تابع هدف برابر با ضرب تمام توابع سود بازیگران پس از شرکت در مدل هماهنگ است. مدل بازی پیشنهادی را می‌توان به صورت زیر تنظیم کرد:

$$\begin{aligned} \text{Max} \left\{ \left[(\mu_{S_i} + \alpha_{S_i} y(\eta^{*c}) - Q^{*c}) F_z \left(\frac{Q^{*c} - \mu_{S_i} - \alpha_{S_i} y(\eta^{*c})}{\sigma_{S_i}} \right) \right. \right. \\ \left. \left. - \sigma_{S_i} f_z \left(\frac{Q^{*c} - \mu_{S_i} - \alpha_{S_i} y(\eta^{*c})}{\sigma_{S_i}} \right) \right] + (P - W_{R,S_i}^b) Q^{*c} - \varphi_{R,S_i}^{*dc} \right\} \\ \times \left\{ (W_{R,S_i}^b - W_{M,S_i}^b) Q^{*c} - \varphi_{S,S_i}^{*dc} \right\} \\ \times \left\{ (W_{M,S_i}^b - C - \eta^{*c}) Q^{*c} - \varphi_{M,S_i}^{*dc} \right\} \end{aligned} \quad (14)$$

برای این مدل، محدودیت‌های زیر برقرار است:

$$\leq \frac{P \left[(\mu_{S_i} + \alpha_{S_i} y(\eta^{*c}) - Q^{*c}) F_z \left(\frac{Q^{*c} - \mu_{S_i} - \alpha_{S_i} y(\eta^{*c})}{\sigma_{S_i}} \right) - \sigma_{S_i} f_z \left(\frac{Q^{*c} - \mu_{S_i} - \alpha_{S_i} y(\eta^{*c})}{\sigma_{S_i}} \right) \right] + P Q^{*c} - \varphi_{R,S_i}^{*dc}}{Q^{*c}} \quad (15)$$

$$(W_{R,S_i}^b - W_{M,S_i}^b) \geq \frac{\varphi_{S,S_i}^{*dc}}{Q^{*c}} \quad (15)$$

$$(W_{M,S_i}^b) \geq \frac{\varphi_{M,S_i}^{*dc}}{Q^{*c}} + (C + \eta^{*c})$$

با حل مدل فوق، مقدار دقیق پارامترهای قرارداد قبل قبول برای هر سه بازیگر تعیین می شود. مدل پیشنهادی معامله نش پس از دستیابی به هماهنگی کanal در تمام سناریوهای تقاضای احتمالی و روابط غیر خطی که در معادلات بالا بدان اشاره شد ، منجر به یک موقعیت برنده-برنده برای هر سه بازیگر خواهد شد.

۳- بحث و نتایج

به منظور صحت سنجی مدل پیشنهادی، از مدل ارائه شده در مقاله الجاذر و همکاران (۲۰۱۷) استفاده نموده و تحت شرایط مختلف، مقدار سود کلی زنجیره را بررسی کرده و با نتایج این مقاله مقایسه می نماییم. بدین منظور، از مقادیر اولیه ارائه شده در این مقاله استفاده شده است. به منظور دستیابی به میزان درآمد، هزینه و سود سالیانه تولید کننده، از آنجا که هزینه و سود سالیانه به متغیر $h_{m,w}(Q, t_s, \tau_{m,w})$ که مبتنی بر سناریو می باشد، وابسته است، لذا به منظور پوشش دهی سناریوها بر اساس احتمال وقوع هر یک، از ۹ سناریوی اتخاذ شده در آن مقاله استفاده می نماییم و برای هزینه و سود سالیانه تولید کننده، با توجه به هر سناریو، ۹ مقدار متفاوت ارائه می دهیم. این موضوع در جدول شماره (۱) ارائه شده است.

جدول شماره (۱): نتایج مربوط به درآمد، هزینه و سود سالیانه تولید کننده

سناریو	درآمد سالیانه ψ_m (واحد پولی)	هزینه سالیانه γ_m (واحد پولی)	سود سالیانه φ_m (واحد پولی)	
۱	9.2981e+17	4.3036e+20	2.7927e+18	
۲	9.3069e+17	4.3016e+20	2.7927e+18	
۳	9.3066e+17	4.3017e+20	2.7927e+18	
۴	9.3066e+17	4.3011e+20	2.7927e+18	
۵	9.3090e+17	4.3013e+20	2.7927e+18	
۶	9.3083e+17	4.3011e+20	2.7927e+18	
۷	9.3083e+17	4.3011e+20	2.7927e+18	
۸	9.3091e+17	4.3011e+20	2.7927e+18	
۹	9.3091e+17	4.3011e+20	2.7927e+18	

در راستای تعیین درآمد، سود و هزینه خرده فروش نیز همچون تولید کننده، از آنجا که هزینه و سود سالیانه مبتنی بر ۹ سناریوی $h_r(Q, t_m, \tau_r)$ می باشند، ۹ مقدار مختلف برای هزینه و سود محاسبه گردیده که این مساله در جدول (۲) ارائه شده است.

جدول شماره (۲): نتایج مربوط به درآمد، هزینه و سود سالیانه خرده فروش

سناریو	درآمد سالیانه ψ_r (واحد پولی)	هزینه سالیانه γ_r (واحد پولی)	سود سالیانه φ_r (واحد پولی)	
۱	4.3480e+13	1.2297e+12	4.4710e+13	
۲	4.3482e+13	1.2275e+12		
۳	4.3482e+13	1.2274e+12		

4.3482e+13	1.2274e+12	۴
4.3482e+13	1.2274e+12	۵
4.3482e+13	1.2274e+12	۶
4.3480e+13	1.2297e+12	۷
4.3482e+13	1.2278e+12	۸
4.3482e+13	1.2274e+12	۹

حال با توجه به مدلسازی ارائه شده در مقاله الجاذر و همکاران و تعیین مقادیر درآمد سالانه (ψ)، هزینه سالانه (γ) و سود سالانه (ϕ) هر یک از بازیگران زنجیره، یعنی تأمین کننده، تولید کننده و خرده فروش، به تعیین مقادیر سود نهایی زنجیره که برابر با مجموع سود هر یک از این بازیگران می‌باشد پرداخته و نتایج را در حالات مختلف با مقاله مورد نظر مقایسه می‌نماییم. این موضوع در جدول (۳) ارائه شده است.

جدول شماره (۳): مقایسه سود نهایی بدست آمده با سود نهایی مقاله الجاذر و همکاران (۲۰۱۷)

اختلاف (%)	مقدار سود کل زنجیره بدست آمده	مقدار سود کل زنجیره بدست آمده در مقاله الجاذر	(d_s, d_m, d_r)
۱/۲۱۵	۲۱۰۳۹/۸۸	۲۱۲۹۵/۴۹	(0,0,0)
۴/۸۹۹	۲۲۷۶۹/۶۷	۲۳۸۸۵/۱۶	(0,0,1)
۴/۴۱۳	۲۱۰۳۹/۸۸	۲۱۹۶۸/۳۱	(0,1,0)
۱/۰۳۲	۲۲۷۶۹/۶۷	۲۳۰۰۴/۷۶	(0,1,1)
۳/۴۲۲	۲۱۴۰۹/۵۴	۲۲۱۴۲/۱۳	(1,0,0)
۴/۷۳۳	۲۲۷۶۹/۶۷	۲۳۸۴۷/۳۹	(1,0,1)
۴/۶۰۰	۲۱۰۳۹/۸۸	۲۲۰۰۷/۶۳	(1,1,0)
۱/۶۰۳	۲۲۷۶۹/۶۷	۲۳۱۳۴/۷۵	(1,1,1)

همانطور که در جدول (۳) مشاهده می‌شود، میزان اختلاف بدست آمده بین مقدار سود نهایی زنجیره در این مقاله و مقاله الجاذر و همکاران در حالت‌های مختلف کمتر از ۵ درصد می‌باشد که این مساله نشان دهنده دقت بالای مدلسازی و تأیید صحت سنجی می‌باشد. با تأیید صحت مدل، در ادامه به بررسی نتایج حاصل از مثال عددی برای هر دو مدل هماهنگ و غیرمتumerکز پرداخته می‌شود.

جدول شماره (۴): مقادی عددی از پارامترها

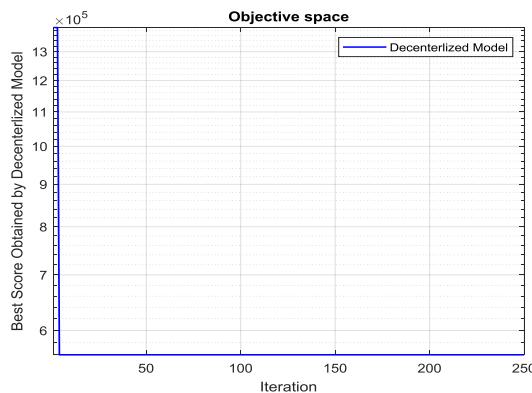
پارام	تعريف	مقدار
t	متناظر با اعضای زنجیره تعیین می‌شود	۳
s	بیانگر تأمین کننده	۴
w	بیانگر مواد خام تولید کننده	۴
m	بیانگر محصولات تولید شده تولید کننده	۴
r	بیانگر خرده فروش	۸
n_1	تعداد حمل و نقل انجام شده توسط تأمین کننده به تولید کننده به ازای هر دوره ماده خام تولید کننده	۳۰
n_2	تعداد حمل و نقل انجام شده توسط تولید کننده به خرده فروش به ازای هر دوره خرده فروش	۱۴۶

۴	مقدار ماده خام مورد نیازبرای تولید یک محصول نهایی	α
۳	تأخیر مجاز در پرداخت توسط عامل i	t_i
۱	زمان تسویه برای هر عامل i	τ_i
% ۴-۳	تخفیف در واحد پولی توسط عامل i به مشتری خود	d_i
۳۵۰۰۰	نرخ تقاضا سالانه تحت سناریوی S_i	D_{S_i}
۱۲	طول دوره زمانی	T
۴-۳ درصد	سود سالانه برای هر عامل i	ψ_i

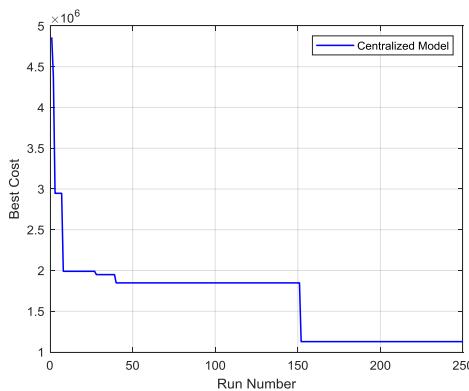
جدول شماره (۵): مقادیر هزینه ها، مواد خام و نرخ سالیانه تولید

نام مرکز	هزینه راه اندازی /سفارش (واحد پولی) A_i
تأمین کننده	۲۵۰۰
تولید کننده	۸۵۰۰
توزیع کننده	۲۸۸۰
نام مرکز	هزینه نگهداری مالی (واحد پولی) هر واحد h_i
تأمین کننده	۱۷۰
تولید کننده	۲۲۰
توزیع کننده	۲۵۰
نام محصول	نرخ تولید سالانه هر محصول (ton)
a	۳۱۵۰۰۰
b	۲۸۰۰۰۰
c	۳۴۰۰۰۰
d	۴۷۰۰۰
نام مرکز	هزینه تولید / خرید (واحد پولی) C_i
تأمین کننده	۳۴۰
تولید کننده	۷۵۰
توزیع کننده	۹۴۵
نام مرکز	هزینه نگهداری (ذخیره) (واحد پولی) hS_i
تأمین کننده	۱۱۰
تولید کننده	۱۱۵
توزیع کننده	۱۵۵
نام ماده	حجم مورد نیاز (سالیانه)- تن
a	۳۷۰۰۰
b	۲۴۰۰۰۰
c	۷۴۰
d	۴۲۰۰۰۰

با توجه به مقادیر ارائه شده و محاسبه پارامترهای دیگر توسط حلگر Cplex در گمز، نتایج حاصل از حل مدل بر اساس زمان سپری شده برای حل و نیز مقدار تابع هدف برای تأمین کننده، در جدول زیر ارائه شده است.

شکل شماره (۴): نمودار همگرایی مدل غیرمت مرکز

شکل شماره (۵): نمودار همگرایی مدل هماهنگ

جدول شماره (۶): نتایج مربوط به درآمد، هزینه و سود سالیانه تأمین کننده

درآمد سالیانه ψ	واحد پولی) 1.6942e+18
هزینه سالیانه γ	واحد پولی) 5.4255e+15
سود سالیانه φ	واحد پولی) 1.7994e+18

الف) ارائه نتایج مدل‌ها

پس از تأیید صحت مدل، از دو مدل مبتنی بر نظریه بازی جهت تعیین نتایج بهینه برای هر دو مدل، غیرمت مرکز و هماهنگ استفاده می‌گردد. در شکل‌های (۴) و (۵) به ترتیب نمودار همگرایی مربوط به میزان سود بدست آمده از هر یک از مدل‌ها را ارائه می‌دهیم. همانطور که در شکل‌های (۴) و (۵) مشاهده می‌شود، مدل غیرهماهنگ خیلی زود به مقدار همگرایی رسیده و روند نزولی آن ثابت شده است. بر این اساس سود کلی زنجیره برای این مدل برابر با $53970.8/16$ واحد پولی می‌باشد. مدل هماهنگ پس از حدود ۶۰ بار تکرار، مقدار بهینه برای بالاترین میزان سود اعضا کل زنجیره به مقدار همگرایی رسیده و روند نزولی آن متوقف شده است. در جدول (۷) نتایج مربوط به مقدار بدست آمده از هر مدل و زمان سپری شده برای حل مدل توسط آن‌ها ارائه شده است. این جدول می‌تواند مقایسه خوبی در رابطه با عملکرد هر دو مدل در تعیین سود کلی زنجیره باشد.

جدول شماره (۷): ارزیابی میزان سود بدست آمده کل زنجیره و زمان حل هر مدل

مدل	مقدار سود بدست آمده از کل زنجیره (واحد پولی)	زمان حل مدل
غیرمت مرکز	۵۳۹۷۰.۸/۱۶	۱۳۳/۶۷۵۸۹۹
هماهنگ	۱۳۱۸۹۹۶/۵۳	۳/۲۳۵۴۹۸

هدف اصلی این پژوهش، افزایش اثربخشی طراحی زنجیره تأمین و برقراری هماهنگی میان اجزای آن می باشد. بر این اساس از یک مدل ریاضی سه سطحی با هدف کاهش هزینه های کل زنجیره و افزایش سود کلی استفاده شد. پس از صحه گذاری مدل در نرم افزار گمز به بررسی نتایج مربوط به هزینه، درآمد و سود هر سطح از زنجیره می باشد، از دو رویکرد مدل غیرمتمرکز و هماهنگ بر اساس رویکرد نظریه بازی ها جهت حل مدل استفاده شد. با توجه به مقایسه های انجام شده بین نتایج الگوریتم ها، مشخص شد که مدل هماهنگ نسبت به الگوریتم دیگر، عملکرد مناسب تری در کاهش هزینه های زنجیره و افزایش سود داشته است. به طور خاص می توان اذعان نمود که مدل هماهنگ در حدود ۱۴۴/۳۹ درصد نسبت به مدل غیرمتمرکز بهتر عمل کرده و توانسته سود زنجیره را افزایش دهد. اما نکته قابل تأمل، مدت زمان حل مدل با استفاده از این الگوریتم هاست. بر اساس نتایج، مشخص شد که مدل غیرمتمرکز نسبت به هر مدل دیگر مدت زمان زیادی را صرف حل نموده است. مزیت مدل هماهنگ این است که فضای حل محاسباتی را با جزئیات بالاتر و دقیق تری برای بازیگران کل زنجیره ارزیابی نموده، و قادر است برای هر سطح زنجیره، سود بالاتری را ارائه دهد.

درنظرگیری سیستم حمل و نقل و یا توزیع مشخص برای انتقال محصول بین مراکز و تا مقصد نهایی (دست مشتری) و اعمال ظرفیت های هر وسیله. در نظر گرفتن پشتیبان برای مراکز توزیع بطوری که در صورت در دسترس نبودن محصول تولیدی، این امکان وجود داشته باشد که بتوان کالای درخواستی را با احتساب جریمه از مراکز توزیع دیگر دریافت کرد. افزودن سطوح دیگر زنجیره تأمین به مسئله از جمله پیشنهادات تحقیقات آتی می باشد.

۴- منابع

- Aljazzar, S. M., Jaber, M. Y., & Moussawi-Haidar, L. (2017). Coordination of a three-level supply chain (supplier–manufacturer–retailer) with permissible delay in payments and price discounts. *Applied Mathematical Modelling*, 48, 289-302.
- Arshinder, K., Kanda, A., & Deshmukh, S. G. (2011). A review on supply chain coordination: coordination mechanisms, managing uncertainty and research directions. *Supply chain coordination under uncertainty*, 39-82.
- Cao, Y., Tao, L., Wu, K., & Wan, G. (2020). Coordinating joint greening efforts in an agri-food supply chain with environmentally sensitive demand. *Journal of Cleaner Production*, 277, 123883.
- Ganji, M., Rabet, R., & Sajadi, S. M. (2021). A new coordinating model for green supply chain and batch delivery scheduling with satisfaction customers. *Environment, Development and Sustainability*, 1-36.
- Heydari, J., Govindan, K., & Basiri, Z. (2021). Balancing price and green quality in presence of consumer environmental awareness: a green supply chain coordination approach. *International Journal of Production Research*, 59(7), 1957-1975.
- Hosseini-Motlagh, S. M., Govindan, K., Nematollahi, M., & Jokar, A. (2019). An adjustable bi-level wholesale price contract for coordinating a supply chain under scenario-based stochastic demand. *International Journal of Production Economics*, 214, 175-195.
- Khan, S. A. R., Yu, Z., Golpira, H., Sharif, A., & Mardani, A. (2021). A state-of-the-art review and meta-analysis on sustainable supply chain management: Future research directions. *Journal of Cleaner Production*, 278, 123357.
- Li, J., Luo, X., Wang, Q., & Zhou, W. (2021). Supply chain coordination through capacity reservation contract and quantity flexibility contract. *Omega*, 99, 102195.
- Malekian, Y. Rasti-Barzoki, M. (2019). A game theoretic approach to coordinate price promotion and advertising policies with reference price effects in a two-echelon supply chain. *International Journal of Production Economics*, (218), 72-82.

- Sarada, Y., & Sangeetha, S. (2022). Coordinating a reverse supply chain with price and warranty dependent random demand under collection uncertainties. *Operational Research*, 22(4), 4119-4158.
- Sarmah, S. P., Acharya, D., & Goyal, S. K. (2006). Buyer vendor coordination models in supply chain management. *European journal of operational research*, 175(1), 1-15.
- Sodhi, M. S., & Tang, C. S. (2021). Supply chain management for extreme conditions: research opportunities. *Journal of Supply Chain Management*, 57(1), 7-16.
- Taleizadeh, A. A., Haghghi, F., & Niaki, S. T. A. (2019). Modeling and solving a sustainable closed loop supply chain problem with pricing decisions and discounts on returned products. *Journal of cleaner production*, 207, 163-181.
- Toktaş-Palut, P. (2021). An integrated contract for coordinating a three-stage green forward and reverse supply chain under fairness concerns. *Journal of Cleaner Production*, 279, 123735.
- Vosooghidizaji, M., Taghipour, A., & Canel-Depitre, B. (2020). Supply chain coordination under information asymmetry: a review. *International Journal of Production Research*, 58(6), 1805-1834.
- Xiao, D., Zhou, Y. W., Zhong, Y., & Xie, W. (2019). Optimal cooperative advertising and ordering policies for a two-echelon supply chain. *Computers & Industrial Engineering*, 127, 511-519.
- Xie, L., Ma, J., & Goh, M. (2021). Supply chain coordination in the presence of uncertain yield and demand. *International Journal of Production Research*, 59(14), 4342-4358.
- Yan, B., Chen, X., Cai, C., & Guan, S. (2020). Supply chain coordination of fresh agricultural products based on consumer behavior. *Computers & Operations Research*, 123, 105038.
- Zhao, S., Zhang, J., & Cheng, T. C. E. (2020). Coordinating supply chains with uncertain production cost by incomplete contracts. *International Journal of Production Research*, 1-25.
- Zhu, B., Wen, B., Ji, S., & Qiu, R. (2020). Coordinating a dual-channel supply chain with conditional value-at-risk under uncertainties of yield and demand. *Computers & Industrial Engineering*, 139, 106181.

A Game Theory Approach for Supply Chain Coordination Model with Incentive Mechanisms of Discount and Delay in Payments

Mohammad Ferdousmakan

Department of Industrial Engineering, Najafabad Branch, Islamic Azad University, Najafabad, Iran

Roya Mohammad Pour Aahari (Corresponding Author)

Department of Industrial Engineering, Najafabad Branch, Islamic Azad University, Najafabad Iran

Email: roya.ahari@gmail.com

Mohammadreza Vasili

Department of Industrial Engineering, Najafabad Branch, Islamic Azad University, Najafabad, Iran

Majid Vaziri Sarashk

Department of Industrial Engineering, Najafabad Branch, Islamic Azad University, Najafabad, Iran

Abstract

Uncertainty in the supply chain is considered as a fundamental and important issue in order to make appropriate decisions for supply chain managers and designers. In this article, in order to deal with this issue, a three-level supply chain under random demand is proposed using two decentralized and coordinated models, in which the profit increase of each actor in the chain (supplier-manufacturer-retailer) considered. In the decentralized model under the scenario-based stochastic demand, the retailer and the manufacturer separately decide on the order quantity and investment by considering the scenario-based stochastic CSR-sensitive demand. A wholesale price contract with two adjustable levels is proposed to persuade three levels to enter into a coordination scheme. According to the comparisons made between the results of the algorithms, it was found that the coordinated model performed better than the other algorithm in reducing chain costs and increasing profits. In particular, it can be acknowledged that the coordinated model performed better than the decentralized model by about 144.39% and was able to increase the profit of the chain.

Keywords: Supply chain, Incentive mechanisms, Decentralized model, Coordinated model, Game theory.